LUNDEHUNDEN

Nr 2/97

Svenska

1977 Lundehundsällskapet 1997

20 år

SVENSKA LUNDEHUNDSÄLLSKAPET

Styrelse 1997 - 1998

Ordförande:	Peter Jensen Dyvingegränd 3, 2tr 163 63 Spånga tel: 08-760 65 60 070-496 06 71	Suppleant:	Tord Andersson Storgärdsvägen 86 961 51 Bodem
Viceordförande:	Ulrika Olsson Bäsna 180 781 95 Borlänge tel. 0243-302 86	Revisor:	Tore Eriksson Villa Kvarnkullen 423 33 Torslanda
Kassör:	Lena Stridh-Thoressen Tellusvägen 98 A 191 47 Sollentuna tel. 08-35 02 40	Revisor:	Barbro Gustavsson Starres väg 15 148 33 Ösmo tel. 08-520 382 16
Sekreterare:	Monika Jansson Dyvingegränd 3, 2tr 163 63 Spånga tel. 08-760 65 60	Revisorssuppleant:	Gunvor Eriksson Villa Kvarnkullen 423 33 Torslanda
Vicesekreterare:	Siv Kvarnström Nygårdsvägen 11 bv 143 45 Vårby tel. 08-740 71 05	Avelsråd:	Siv Kvarnström Nygårdsvägen 11 bv 143 45 Vårby tel. 08-740 71 05
Suppleant:	Irma Lanke Ryttaregränd 11 226 39 Lund tel. 046-12 17 26	Valphänvisning:	Ulrika Olsson Bäsna 180 781 95 Borlänge tel. 0243-302 86
		Valberedning: Sammankallande	Pia Aspegren Matilda Jungstedsv. 41 603 78 Norrköping tel. 011-17 44 69

Redaktion:	Monika Jansson Ansvarig utgivare Siv Kvarnström Mary Kvarnström Myrstuguvägen 359, 2tr 143 32 Vårby	**Lundehundens adress:**	**Monika Jansson Dyvingegränd 3, 2tr 163 63 Spånga tel. 08-760 65 60 070-494 57 64**

Postgiro:	**92 22 57-1**		
Norskt postgiro:	**0806-1900390**	**för norska medlemmar**	
Medlemsavgift	**130:-**	**Familjemedlem**	**50:-**
Manusstopp:			
Utgivningsplan:	**April, augusti, december**		

Innehållsförteckning

ORDFÖRANDE HAR ORDET

Hej!

När jag som nytillträdd ordförande läser våra stadgar, finner jag att en av våra uppgifter lyder: *"Svenska Lundehundsällskapet har till uppgift att främja avel och utbredning av lundehundar"*. Detta är viktigt! Det behövs fler tikar i aveln helt enkelt. Har du en tik, kanske du kan tänka dig att ta en kull valpar på henne. Vårt avelsråd står till ditt förfogande, med hjälp och råd. Du kan även ta kontakt med någon av oss i styrelsen.

Våra medlemmar är vår klubbs själ. Vi behöver fler medlemmar. Det är något vi alla måste hjälpas åt med. Vi måste också värna om, och ta hand om våra medlemmar. Dels genom att ge dem en innehållsrik och intressant tidning. Dels genom att lite mer aktivt ordna träffar och olika samkväm.

Jag vill framföra ett stort tack till den avgående styrelsen. Speciellt tack till Barbro och Hans Gustavsson, för ett hängivet och enträget jobb för Svenska Lundehundsällskapet. Extra stort tack även till Margareta Pettersson, som lite i det tysta har gjort ett jättejobb som vår sekreterare. Stort tack också till Stina Persson, Karl Arild, Mary Kvarnström, Inger Segerstav och vår redaktör Monica Olsson. Ni har alla bidragit på ett avgörande och viktigt sätt för att bygga upp Svenska Lundehundsällskapet.

Peter Jensen

RED'S RUTA

Hej alla lundehundmänniskor!

Nu har vår tidning fått en hel redaktion. Efter årsmötet har det blivit en del förändringar, bl.a. har vår redaktör Monica Olsson avsagt sig sitt uppdrag. Vi i redaktionen vill tacka henne för ett mycket entusiastiskt arbete med vårt medlemsblad.

Redaktionen består nu av tre stycken redaktörer, som hjälps åt med tidningsproduktionen. Vi heter Monika Jansson, Mary Kvarnström och Siv Kvarnström.

Nu vill vi komma i kontakt med *dig*. Det är du som kan bidra till att tidningen blir innehållsrik och intressant. Ditt bidrag kan vara något så enkelt som din åsikt om detta nummer av Lundehunden. Både positiv och negativ kritik är lika viktig. Skriv eller ring till någon av oss tre. Vi är öppna för förslag och idéer.

Självklart är du mycket välkommen med allt slags material, t.ex. kåserier, artiklar, tävlingsresultat. Kanske har du gått på kurs med din lundehund, skriv och berätta. Kanske har du fotvandrat, åkt på semester eller gjort något annat kul med din lundehund. Skriv till oss. Du kanske har något tips på bra hemlagad hundmat, något gott hundggodis, fästingmedel eller dressyrtips, skriv till oss.

Men framförallt vill vi ha foton, ja låna dom alltså. Alla sorter, sv/vitt eller färg går lika bra. Glada, busiga bilder. Sömniga bilder eller pigga bilder. Foton från promenaden, på dressyrkursen, i badet, i husvagnen. Lata bilder i sommarsolen, vingliga bilder i båten eller på stenen i skogen. Lundehund med barnen, lundehund med svärmor, allt är lika bra. Foton, foton, foton, vi välkomnar dom.

Och du som åker till Vaeröy, skriv och berätta så alla som inte kan följa med, ändå får en liten hälsning.

Tack för denna gång!

Redaktionen

Monika Jansson
Dyvingegränd 3, 2tr
163 63 SPÅNGA
08-760 65 60

Mary Kvarnström
Myrstuguvägen 359, 2tr
143 32 VÅRBY
08-710 83 53

Siv Kvarnström
Nygårdsvägen 11, bv
143 45 VÅRBY
08-740 71 05

Årsmötesprotokoll

Svenska lundehundsällskapet, den 24 maj 1997

Närvarande: Barbro Gustavsson, Hans Gustavsson, Margareta Pettersson, Monica Jansson, Peter Jensen och Ulrika Olsson

1. Årsmötet öppnades. Punkt 18 på dagordningen ändrades till Val av minst 1 st suppleant - 2 år.

2. Justering av röstlängden. Alla närvarande är medlemmar och har därmed rösträtt.

3. Till ordförande för mötet valdes Barbro Gustavsson.

4. Till sekreterare för mötet valdes Ulrika Olsson.

5. Till justeringsmän och rösträknare valdes Margareta Pettersson och Peter Jensen.

6. Inga icke medlemmar önskade närvara vid mötet.

7. Mötet ansåg att mötet hade blivit stadgeenligt kallat. Margareta påpekade att motionerna enligt stadgarna ska vara inne senast 14 dagar före årsmötet, inte 10 dagar som det stod i kallelsen. Detta påverkade dock inte någonting för detta möte, då inga motioner över huvud taget hade kommit in.

8. Verksamhetsberättelsen för 1996 lästes upp och godkändes.

9. Verksamhetsplan och budgetförslag för 1997 presenterades och godkändes, dock med tillägget att det kan bli utgifter även för en domarkonferens i oktober. Denna utgift uppskattades till maximalt ca 500 kr.

10. Balans- och resultaträkning för 1996 presenterades.

11. Revisionsberättelsen upplästes och lades till handlingarna.

12. Balans- och resultaträkning fastställdes och årets resultat godkändes.

13. Årsmötet beslutade enhälligt att ge styrelsen ansvarsfrihet för verksamhetsåret 1996.

14. Medlemsavgifterna för 1998 bestämdes till 130 kr för huvudmedlem och 50 kr för familjemedlem, alltså oförändrat.

15. Till ordförande för föreningen valdes Peter Jensen för en period på 1 år.

16. Till ledamöter i styrelsen för en period på 2 år valdes Monica Jansson och Ulrika Olsson.

17. Vid fyllnadsvalet av ledamöter för en period på 1 år valdes Lena Strid-Thoresen och Siv Kvarnström.

18. Till suppleant i styrelsen för en period på 2 år valdes Irma Lanke.

19. Till revisorer för en period på 1 år valdes Tore Eriksson och Barbro Gustavsson.

20. Till revisorsuppleant för en period på 1 år vades Gunvor Eriksson.

21. Till valberedning för en period på 1 år valdes Pia Aspegren och Mary Kvarnström. Den tredje platsen lämnades vakant.

22. Det beslutades att uppdra åt styrelsen att utse en representant för föreningen till SSD-fullmäktige.

23. Inget val av rasråd behövde göras, då Siv Kvarnström meddelat att hon är villig att fortsätta med detta.

24. Till rasrådssuppleant valdes Monica Jansson.

25. Årsmötet beslutade att istället för en redaktör utse en redaktion för tidningen bestående av Mary Kvarnström, Monica Jansson och Siv Kvarnström.

26. Till ansvarig utgivare utsågs Monica Jansson.

27. Inga motioner hade inkommit.

28. Övriga frågor. Margareta Pettersson informerade om vad som måste göras inför en domarkonferens som ska hållas i oktober.

29. Vinnarna av tre vandringspris presenterades:
Bästa lundehund 1996 - Mountjoy Nosiga Nora
Näst bästa lundehund 1996 - Boromir Irma Isabeau
Tasspriset - Vest's Dante
Vinnarna gratulerades och pris utdelades i det fall vinnaren redan hade priset hemma hos sig av olika anledningar.

30. Avgående ordförande tackade övriga avgående ledamöter för sitt arbete i föreningen och lämnade sedan över klubban till föreningens nye ordförande, som också tackade samtliga avgående klubbfunktionärer för deras arbete innan han förklarade mötet avslutat.

Bäsna 97 05 26

Ulrika Olsson, mötessekreterare

Barbro Gustavsson, mötesordförande

Margareta Pettersson, justeringsman

Peter Jensen, justeringsman

Svenska Lundehundsällskapet

Verksamhetsår 1996

Balansräkning

Tillgångar	
Kassa	357:65
Bank	230:43
Postgiro	4879:82
Summa	5467:90

Skulder	
Medlemsavgifter för 97	2040:-
Balanserat resultat	151:65
Årets resultat	3276:25
Summa	5467:90

Resultaträkning

Intäkter	
Medlemsavgifter	6200:-
Märken och dekaler	222:-
Räntor	28:-
Annons	107:-
Summa intäkter	6557:-

Kostnader	
Tidning	1619:-
Mötesverksamhet	150:-
Avgift SSD	195:-
Porto	1286:75
Tävlingsutskrifter SKK	30:-
Summa kostnader	3280:75
ÅRETS VINST	3276:25

Dessutom tillkommer intäkter i NOK med 1322:67.
Dessa har ej värderats i SEK.

Vår revisionsberättelse har avgivits 97.04.12

Ösmo den 25/1 1997

Hans-L. Gustavsson

Hans-L. Gustavsson
Kassör

Protokoll fört vid Svenska Lundehundsällskapets konstituerande styrelsemöte den 24 maj 1997. Plats: Ågestagården.

Närvarande: Peter Jensen (ordförande)
Ulrika Olsson
Monika Jansson

Ej närvarande: Lena Strid-Thoressen, Siv Kvarnström, Irma Lanke, Tord Andersson

Vid Protokollet: Monika Jansson

§ 1 Konstituerande möte

Beslöt ledamöterna att välja Ulrika Olsson till vice ordförande, Lena Strid-Thoressen till kassör, Monika Jansson till Sekreterare, Siv Kvarnström till vice sekreterare, Irma Lanke jämte Tord Andersson till supplenater.

§ 2 Mötesordning

Beslöt styrelsen att såväl ledamöter som suppleanter skall kallas till föreningens möten.

§ 3 Justerare för mötet

Beslöt styrelsen att justerare för mötet jämte ordörande skall vara Ulrika Olsson.

§ 4 Mötets avslutande

Tackade ordförande de närvarande och förklarade mötet avslutat.

Justeras	Justeras	Vid protokollet
Peter Jensen	Ulrika Olsson	Monika Jansson

ÅRETS LUNDEHUND 1996

1.	SV-95 SUCH SV-96 Mountjoy Nosiga Nora	18 p
2.	Boromir Irma Isabeau	12 p
	SUCH NUCH FINUCH Boromir Olga-Ofelia	12 p
4.	Boromir Håvard Hrimner	11 p
	SUCH Forsbergets Busan	11 p
6.	SUCH Forsbergets Corro	10 p
7.	SUCH Mironik's Bessa	8 p
8.	SUCH Viliten's Unik	6 p
9.	NORDV-97 Boromir Hugo Hrimfaxe	3 p
	Icetops Mori	3 p

"Stugåsens HP" - vandringspriset för nästbästa Lundehund tillfaller

BOROMIR IRMA ISABEAU

efter lottdragning då två hundar placerade sig på delad andra plats med lika poäng.

"Tor och Etnas VP" till bästa Lundehundstassar tillföll

SUCH NUCH VEST'S DANTE

på SSD:s Derbyfinal 1996-11-16 på Eurostop Arlanda, Märsta.

ÅRETS LUNDEHUND 1996, bildkavalkad

1:a

SV-95 S UCH SV-96
Mountjoy Nosiga Nora

e. Balder
u. S N UCH SV-91--94 NORD V-95
Mountjoy Mumsiga Märta

uppf./äg. Monika Jansson, Spånga

2:a

Boromir Irma Isabeau

e. N UCH Lyngåsen's Lukas
u. S N FIN DK UCH NORD V-94
Boromir Anni-Adele

uppf. Siv Kvarnström, Vårby

äg. Mary Kvarnström, Vårby

3:a

S N FIN UCH
Boromir Olga-Ofelia

e. S N UCH Forsbergets Corro
u. S N DK FIN UCH NORD V-96
Amanda

uppf./äg.. Siv Kvarnström, Vårby

4:a

Boromir Håvard Hrimner

e. N UCH Lyngåsen's Lukas
u. S N FIN DK UCH NORD V-94
Boromir Anni-Adele

uppf. Siv Kvarnström, Vårby

äg. Barbro Gustafsson, Ösmo

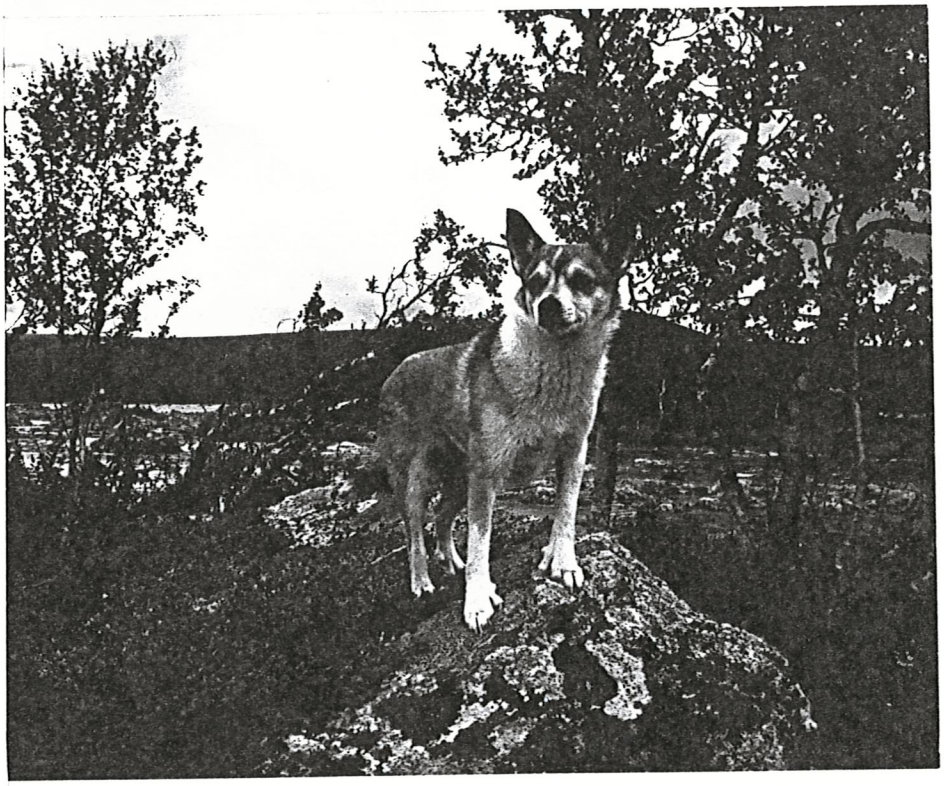
5:a

S UCH Forsbergets Busan

e. INT S N UCH Mikkel av Åsen
u. INT S N UCH Mira Misa

uppf. Stina Persson, Stugun

äg. Tord Andersson, Boden

ÅRETS LUNDEHUND

Poängberäkningen går till på följande sätt: De fem bästa tävlingarna under året räknas. Det är officiella utställningar på SKK och SSD som gäller.

BIR = 5 p
BIM = 3 p
+ 1 poäng per slagen hund.

EXEMPEL: 2 tikar och 3 hanar på en utställning. Hanen blir BIR. Han får då 5 poäng + 4 poäng för de slagna hundarna. Tiken som blir BIM får 3 poäng + 1 poäng för den tik hon slog för att bli BIM.

VINNARE AV "BÄSTA TASSAR" PÅ SSD 1996-11-16

S N UCH VEST'S DANTE

När man ser fotot av Bosse som 8-åring skulle man inte tro att han var sjuk i IL då han var 2 år och 9 mån.

Bosses motto är:

Jag är en jättesnäll hund och avviker hellre än stöter mig med andra. Jag vet hur jag skall ordna så jag får godis. Vid inkallning så kommer jag men har ingen brådska. Mat är alltid en fördel.

Utställningar? Ja nu på äldre dar får jag följa med Harri annars blir han så ledsen.

S & N UCH Vest's Dante
Född 1988-07-16
e. Lundetun's Balder
u. Nord V-84
N S UCH Fröya
uppf Else & Henry Olsen, Norge
äg. Barbro Gustafsson, Ösmo

Vinnare av TOR & ETNAS VP TILL BÄSTA LUNDEHUNDTASSAR

Statuter: Priset utdelas en gång om året under förutsättning att minst 5 hundar, som erhållit lägst 2:a pris i officiell klass, tävlar om detsamma. Priset tillfaller för alltid den Lundehundsägare som erövrat 10 inteckningar med minst 4 olika hundar. Samtliga måste vara svenskägna - 2 måste även vara svenskfödda.

REGISTRERINGAR 1996

3 kullar 7 hanar och 4 tikar

e. NUCH SUCH Maahornets Loke
u. Icetops Rita Norman

Kull född: 1996-05-04

Icetops Ture-Norman	33393/96	H
Icetops Tulo-Norman	33394/96	H
Icetops Tora-Norman	33395/96	T
Icetops Tildur-Norman	33396/96	T

e. NUCH Hjallis av Valpåsen
u. SUCH SV-95-96 Mountjoy Nosiga Nora

Kull född: 1996-05-03

Mountjoy Oförvägna Oskar	33695/96	H
Mountjoy Okynniga Ottar	33696/96	H
Mountjoy Okuvliga Olav	33697/96	H

e. SUCH Mountjoy Malliga Mårten
u. Pigunetts Victoria-Lunde

Kull född: 1996-05-24

Pigunetts Yatzy-Lunde	40906/96	H
Pigunetts Ymer-Lunde	40907/96	H
Pigunetts Ylva-Lunde	40908/96	T
Pigunetts Yrsa-Lunde	40909/96	T

Helena Koskentalo
FIN-60550 Nurmo

REKISTERÖINNIT SUOMESSA 1996
REGISTRERINGARNA I FINLAND 1996

Lunnikoira Norsk lundehund

synt. född	pentue valpkull	vanhemmat föräldrarna	kasvattaja uppfödare
16.12.95	n. Mikälie Jenny-Valborg n. Mikälie Jutta-Hildegard	Lundestuens Dryggve - Forsbergets Cita	Leppäsalo Pia 37800 Toijala
4.12.95	u. Silversound´s Boogie-Woogie	Lundestuen´s Öyvind - Mikälie Hulda-Maria	Bloigu Raili 10210 Inkoo
28.3.96	u. Bernoban Kukelikuks u. Bernoban Kikelikis n. Bernoban Karamel n. Bernoban Kas Matin Maija	Bernoban Harald Lunni - Mar-Lini Bettina	Törn Kaisa & Vesa 57230 Savonlinna
17.4.95	TUONTI IMPORT u. Obrima´s Floke	Paluna´s Are - Linesviken's Fride	Olsen Britt Mari Norge
9.4.96	u. Vinkiän Friijaripoika n. Vinkiän Fiini Fröökkynä n. Vinkiän Fiksu Friidu	Mironik´s Brynolf - Mikälie Emmi-Sofia	Koskentalo Helena 60550 Nurmo
15.5.96	u. Silversound´s Chien Tre-Bien u. Silversound´s Call - D -Charles u. Silversound´s Chevalier-Lund	Lundestuens Åke - Mar-Lini Bon-Bon	Bloigu Raili 10210 Inkoo
22.6.96	u. Bernoban Nuijakuukunen n. Bernoban Nunnukka	Bernoban Harald-Lunni Bernoban Seiern Er Vår	Törn Kaisa & Vesa 57320 Savonlinna

u = hane n = tik

Lundehunde-hvalpe født i Danmark

Fra 01-jan-96 Til 01-jun-97

Tæven/moderen står først (U/reg. = døde inden registrering i DKK).

Udskrivnings dato
12-05-97

05-mar-96	1 hanhunde	Efter	Lundestuens Zenia	
	0 tæver	og	Lundestuens Foss	
	0 u/reg.	Hos	Aksel Kristiansen	Munkebo
09-mar-96	2 hanhunde	Efter	Christie	
	1 tæver	og	Monrad	
	2 u/reg.	Hos	Ken Egebæk Andersen	Vordingborg
11-jun-96	2 hanhunde	Efter	Nysom Orkla	
	2 tæver	og	Obrimas Eros (Ecco)	
	0 u/reg.	Hos	Jytte Nysom	Strøby
14-jun-96	0 hanhunde	Efter	Nysom Nicoline	
	1 tæver	og	Obrimas Eros (Ecco)	
	0 u/reg.	Hos	Jytte Nysom	Strøby
21-jun-96	2 hanhunde	Efter	Åskrogh's Kajsa	
	1 tæver	og	Nysom Pickvin	
	0 u/reg.	Hos	Jytte Nysom	Strøby
02-feb-97	3 hanhunde	Efter	Nysom Neben (Lana)	
	1 tæver	og	Lundestuens Øyvind	
	0 u/reg.	Hos	Niels Vaseli Mygind	Ballerup
16-apr-97	3 hanhunde	Efter	Nysom Nicoline	
	1 tæver	og	Obrimas Eros (Ecco)	
	0 u/reg.	Hos	Jytte Nysom	Strøby
22-apr-97	1 hanhunde	Efter	Åskrogh's Kajsa	
	2 tæver	og	Obrimas Eros (Ecco)	
	0 u/reg.	Hos	Jytte Nysom	Strøby
11-maj-97	3 hanhunde	Efter	Åskrogh's Jorid (Tiki)	
	0 tæver	og	Lyngåsen's Sofus	
	0 u/reg.	Hos	Thomas Kronborg	København K

Registrerede Hunde

Fra år: 1996 Til år: 1997

Udskrivnings dato: 12-maj-97

Stambogsnr	DKK kuld	Navn	Køn	Født	
DK 00261/96	154313	Nysom Reca	H	11-dec-95	
DK 00262/96	154313	Nysom Rubin	T	11-dec-95	Exp
DK 00263/96	154313	Nysom Roan	T	11-dec-95	Exp
DK 00264/96	154314	Nysom Quiny	T	13-dec-95	
DK 05991/96	155731	Lundestuens Gorm	H	05-mar-96	
DK 06358/96	155816	Monrad's Måsti	H	09-mar-96	
DK 06359/96	155816	Monrad's Sigurd (Sacki)	H	09-mar-96	
DK 06360/96	155816	Monrad's Hilde	T	09-mar-96	
DK 15152/96	157764	Nysom Ulstein (Ulf)	H	21-jun-96	
DK 15153/96	157764	Nysom Urd	H	21-jun-96	
DK 15154/96	157764	Nysom Uhla (Bine)	T	21-jun-96	
DK 15155/96	157765	Nysom Thula (Sif)	T	14-jun-96	
DK 15156/96	157766	Nysom Sakke	H	11-jun-96	
DK 15157/96	157766	Nysom Sverre (Benjy)	H	11-jun-96	Exp
DK 15158/96	157766	Nysom Senja	T	11-jun-96	
DK 15159/96	157766	Nysom Sifka	T	11-jun-96	

Ialt registret i år: 96 = 16 hunde

DK 03279/97	161597	Thor	H	02-feb-97	
DK 03281/97	161597	Bjarke	H	02-feb-97	
DK 03282/97	161597	Loke	H	02-feb-97	
DK 03280/97	161597	Freja	T	02-feb-97	
DK 08786/97	162860	Nysom Victor	H	16-apr-97	
DK 08787/97	162860	Nysom Vadfoss	H	16-apr-97	
DK 08788/97	162860	Nysom Villax	H	16-apr-97	
DK 08785/97	162860	Nysom Valera	T	16-apr-97	
DK 08789/97	162861	Nysom Ydun	H	22-apr-97	
DK 08790/97	162861	Nysom Ylva	T	22-apr-97	
DK 08791/97	162861	Nysom Ystel	T	22-apr-97	

Ialt registret i år: 97 = 11 hunde

Imp. = Importeret hund. Exp. = Exporteret hund

NORDISK VINNARE-97

I år var det Finland som arrangerade Nordisk Vinnarutställning. Finland har sina "vinnarutställningar" i början av året. Utställningen var den 25 januari i Åbo och lundehundarna dömdes av Marja Talvitie, som fått 16 anmälningar inom rasen fördelat på 7 hanar och 9 tikar. 5 av dessa kom från Sverige.

Först ut var hanarna där unghundshanen BOROMIR HUGO HRIMFAXE fick cert och blev bästa hane och sedemera BIM med CACIB. Tikcertet gick till junioren VINKIÄN FIINI FRÖÖKKYNÄ, ägd av Pia Leppäsalo och uppfödd av Helena Koskentalo. Bästa tik och BIR blev FIN UCH EUV-96 MARLINI BON-BON som erhöll CACIB, ägd av Raili Bloigu och uppfödd av Hannu Ollila. Bästa hane och bästa tik erhöll dessutom titeln NORDISK VINNARE 1997. Bästa veteran var S&N&DK&FIN UCH NORD V-96 AMANDA, äg. Siv Kvarnström. Bästa uppfödargrupp var kennel VINKIÄN, uppf. Helena Koskentalo.

Nästa år är det Norge som är värd för Nordisk Vinnarutställningen. Då är den i Hamar och tidpunkt är i slutet av november.

FIN UCH EUV-96 Mar-Lini Bon-Bon

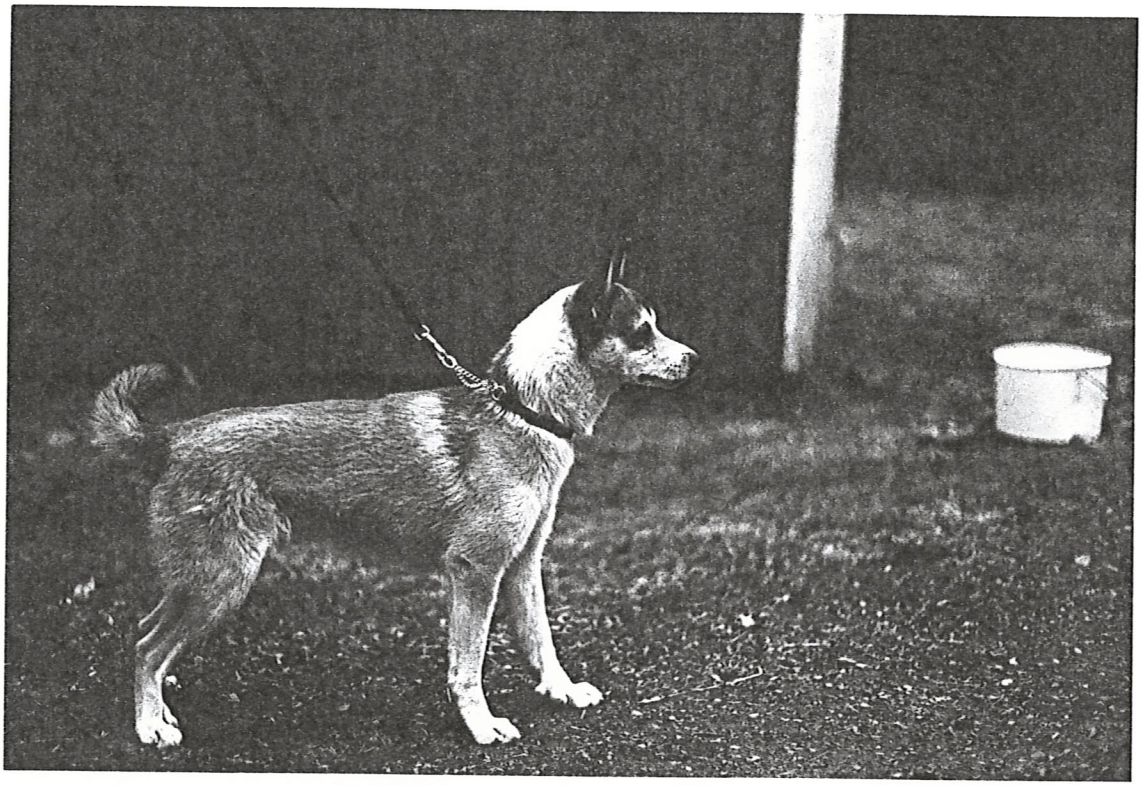
Boromir Hugo Hrimfaxe

FINSK VINNARE-97

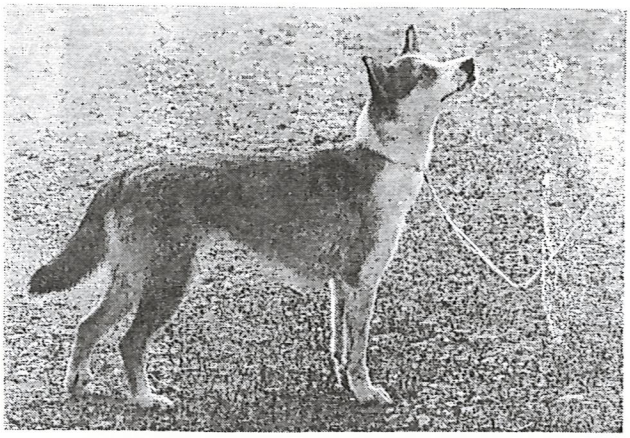
FKK's vinnarutställning hölls i mars i Helsingfors. Tyvärr har jag inte fått uppgifter om antalet tävlande lundehundar. Domare var Nils Molin.

BIR med cert och CACIB och titeln FINSK VINNARE 1997 gick till den i Finland bosatta norska importen (hängde ni med) OBRIMA'S FLOKE, ägd av Birgitta Lönnholtz. Floke är numera FIN UCH.

BIM med CACIB blev FIN UCH MIKÄLIE HILPPA-MIINA, ägd och uppfödd av Pia Leppäsalo. Inget tikcert utdelades.

Obrima's Floke, på fotot 13 månader

FIN UCH Mikälie Hilppa-Miina

Europavinnarutställningen i Köpenhamn 20-22 juni 1997

Siv och jag (Mary) hade redan för ett år sedan planerat att delta med våra lundehundar på den stora Europavinnarutställningen som skulle arrangeras i Köpenhamn den 20 - 22 juni 1997. Lundehundarna bedömdes på söndagen den 22 juni av Freddie Klindrup.

Så på fredag kvällen hade vi packat bilen full och styrde kosan till Köpenhamn, men först via Göteborg för att lämna av bullterriern Maxi. Siv och jag hade blivit bjudna till Jytte Nysom i Ströby söder om Köpenhamn på lördagen och vi såg fram emot att se alla hennes lundehundar.

På lördag förmiddagen kom vi till Helsingborg och efter att ha fått alla papper stämplade av tullen var det bara att köra ombord på färjan. 20 minuter senare var vi framme i Helsingör och kunde börja resan ner mot Ströby.

När vi kom fram till Jytte och Erlan Nysom, blev vi väl mottagna av dem och deras hundar. Det fanns 7 vuxna hundar (2 hanar och 5 tikar) samt 7 valpar från 2 olika kullar. Raili Bloigu från Finland hade redan anlänt dagen innan tillsammans med sin tik Mar-Lini Bon-Bon. Det var inga problem att införliva våra hundar i den redan befintliga flocken. Alla hundarna samsades, både vuxna och valpar, hanar som tikar. Det var en underbar syn att se alla 13 vuxna hundar sätta av i full galopp över gräsmattorna och utforska varandra och markerna.

Efter en trevlig samvaro och en härlig middag och efter att ha sett på videofilmer om lundehundar så bröt Siv och jag upp senare på kvällen för att åka in till vårt hotell som låg i Charlottenlund vid kusten strax norr om Köpenhamn. Hundarna var så trötta efter all upplevelse att de sov som stockar hela natten, även vi.

Följande morgon åkte vi in till Bella Center i Köpenhamn, där utställningen hölls. Lundehundarna skulle gå som andra ras i ringen. Det var 17 lundehundar anmälda, 8 hanar och 9 tikar.

Först ut var unghundshanen Nysom Ulstein ägd av Lis Christensen, Ullerslev. Ulstein blev Europaunghundsvinnare, han är en mycket snygg unghane med ett fint huvud och bra tår. Sedan kom hanarnas championklass, där deltog DK UCH KBHV95 Obrima's Eros (Ecco), äg. Jytte Nysom, Ströby, DK UCH KBHV94 Lundestuens Æser, äg. Egil Andersen, Kerteminde och DK UCH Lyngåsen's Sofus, äg. L Andersen, Langeskov. Ecco vann championklassen med Sofus som tvåa och Æser som trea. Alla tre fick certkvalitet. Charlie, ägd av Gert E. Hansen, Sorö, var den enda hanen som deltog i mellanklassen. Charlie fick en etta.

Sedan kom hanarnas öppna klass (från 18 månader i Danmark) med 3 hanar. NORDV-97 Boromir Hugo Hrimfaxe (Casper) från Sverige blev etta med certifikat, Lundestuens Dryggve, äg. Egon Christensen, Sorö, kom tvåa med certkvalitet och Bjarni, äg. Vagn Aage Heldager, Svendborg, kom trea med certkvalitet.

Nu skulle min Casper möta Ecco i uttag om CACIB:et, där Casper drog det längsta strået. Ecco fick RCACIB. Därmed blev Casper även EUV-97 och KBHV-97.

Så till tikarna. Först ut var 3 championtikar, där 8-åriga S N DK FIN UCH NORDV-96 Amanda och S N FIN DK UCH NORDV-94 Boromir Anni-Adele (båda ägda av Siv), blev etta respektive tvåa med certkvalitet. Trea med certkvalitet blev DK UCH Lundestuens Frigga, äg. Lis Christensen, Ullerslev.

I tikarnas öppna klass deltog fem tikar. S UCH Mironik's Bessa, äg. Irma Dänhart Lanke från Lund, vann klassen med certifikat (Bessa blev härmed även DK UCH), tvåa med certkvalitet kom KBHV95 Nysom Neben, äg. Niels Vaseli Mygind, Ballerup, trea blev S N FIN UCH Boromir Olga-Ofelia, äg. Siv Kvarnström, fyra blev FIN S UCH EUV-96 NORDV-97 Mar-Lini Bon-Bon, äg. Raili Bloigu från Ingå i Finland, och som reserv placerade sig Boromir Irma Isabeau, äg. Mary Kvarnström.

Bessa och Amanda skulle nu tävla om CACIB, där Bessa avgick med segern och fick samtidigt titlarna EUV-97 och KBHV-97. Amanda fick RCACIB.

Kvar var endast tikarnas seniorklass (7-10 åringar) där Amanda deltog. Amanda fick även här certkvalitet och blev därmed BIR-senior.

Nu skulle Casper tävla mot Ulstein om "bästa hane", där slog Casper till igen. Som grädde på moset var det bara Casper och Bessa kvar som skulle tävla om bäst i rasen. Casper blev BIR och Bessa blev BIM.

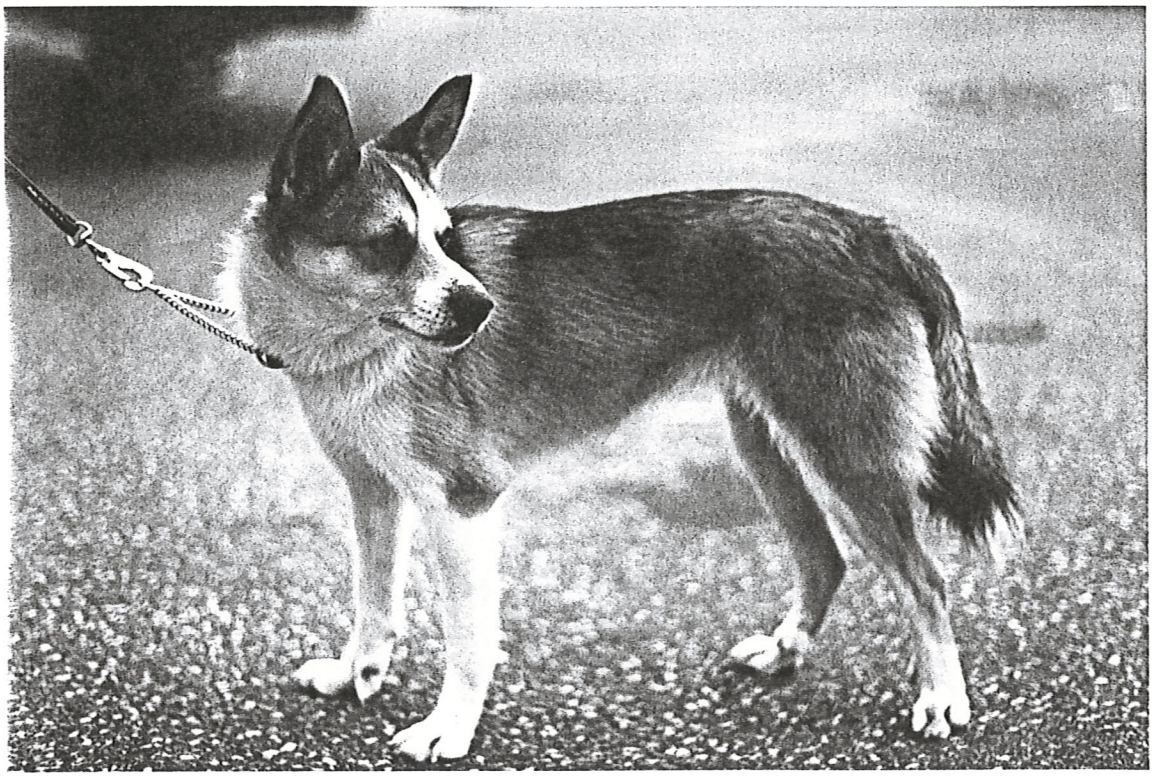
Det var imponerande att titta på grupptävlingarna. Det fanns så många olika hundraser som man inte kände till och sett från förut. I tävlan om bästa uppfödargrupp deltog bland andra en grupp på fem röd-vita greyhounds som endast uppfödaren visade upp på en hand. Alla fem hundar sprang på en linje sida vid sida till publikens jubel. Finaltävlingarna var väldrillade, fotograferna fick endast komma fram och fotografera på order från speakern och när några minuter förflutit fick de order om att dra sig tillbaka. När vi som hade BIR hundarna gick in i stora ringen och ställde upp oss efter ett varv runt så fick order om att stå "på fel sida" om hundarna, eftersom vi inte fick stå med ryggen mot publiken och skymma hundarna.

Efter en oförglömlig dag och en trevlig samvaro med de andra lundehundsägarna så började vi packa ihop för att börja vår hemfärd till Stockholm, via Göteborg förstås för att hämta "bullen". Ett stort tack till alla lundehundsägare, som ställde ut, för att vi fick träffa er och era hundar och till Jytte och Erlan för att vi fick besöka er och era hundar hemma i Ströby och för middagen. Ett extra tack ännu till Jytte och Ecco som höll oss sällskap på utställningen tills vi packade ihop för att åka hem.

BIR
EUV-97 & KBHV-97
cert & CACIB

NORDV-97
Boromir Hugo Hrimfaxe
äg. Mary Kvarnström, Vårby

BIM
EUV-97 & KBHV-97
cert & CACIB

S UCH Mironik's Bessa
äg. Irma Lanke, Lund

LUNDEHUNDAR I CYBERSPACE

Det finns en sida på Internet som är dedikerad till vår sällsynta underbara ras.

Adressen dit är

http://members.aol.com/puffindog/apuffin.html

Om ni nu lutar er tillbaka i stolen med lundehunden vid era fötter eller i knät så skall jag berätta hur denna sida kom till.

Jag hade skickat in min e-mail adress till en av de svenska hemsidorna över alla raser. En höstkväll dimper det ner ett mail från en avsändare i USA, men ett rop på hjälp. Rick, som mailet kom från, hade suttit och tittat i en amerikansk hundbok, där det fanns en bild på en lundehund. Han tyckte att hunden påminde litet om hans avlidne blandrashund Brownie, som blev 18 år gammal. Rick läste om rasen i denna bok och ville veta mera. Han försökte leta i alla bokhandlar i New York där han bor efter mera information om lundehunden. Han fann inget mer.

Då satte han sig vid sin dator och kopplade upp sig mot internet. På så sätt fann han min e-mail adress på den svenska hundsidan och han uppfattade ordet lundehund. Vi började e-maila till varandra och jag frågade om hans post-adress och lovade att skicka över några fotografier på lundehundar från Sverige, Norge, Finland och Danmark som min syster Siv tagit när vi rest runt på hundutställningar.

När Rick fått fotografierna på lundehundarna, dök det upp ett e-mail igen där han ville att jag skulle gå in och titta på en adress till en hemsida. Han hade gjort ett utkast till den nuvarande hemsidan och undrade om jag skulle vara intresserad av att tillsammans med honom göra en "internationell lundehunds websida" eftersom det var ganska tunnsått. Jag tyckte att det var en alldeles utmärkt idé och så blev hemsidan till. Den som har skapat utseendet på hemsidan och scannat in fotona på lundehundarna är ingen mindre än Matthew, Ricks 12-årige son!

"Vår" hemsida har blivit omnämnd i "Puff'n Stuff", den amerikanska lundehundklubbens egen tidning. Rick har även blivit medlem i den amerikanska rasklubben och får kontinuerlig information om rasen där och i Canada. Denna information läggs sedan upp på hemsidan. Rick länkar även vidare till andra sidor om lundehund.

Som kuriosa kan nämnas att websidan skapades officiellt den första februari i år och har till den 3 juni 1997 haft 1180 besökare! Lundehundsägare och -intresserade från världens alla hörn har skrivit in i gästboken. "Vi" har även fått e-mail från en lundehundsintresserad person som bor i Australien.

Sidan som är på engelska innehåller bl.a. några fotografier, lundehundsevenemang världen runt (Vaeröy-resan omnämnd), utställningsresultat, lundehundskullar, historier om lundehundar, rasklubbar, med mera, med mera.

Jag skulle kunna skriva hur mycket som helst om detta men det räcker för denna gång. Ni som har tillgång till Internet, surfa in på denna adress och var inte rädda att tycka till. "Vi" är väldigt tacksamma för alla synpunkter och infall, meddela oss gärna om det finns felaktig information, så rättar vi till detta.

Mary

OVERSEAS NEWS

KANADA HAR FÅTT SIN FÖRSTA LUNDEHUNDSCHAMPION!!

Den 10 maj 1997 blev NONDA'S THICKETWOOD BJARNI, ägd av Frances J.E. Wagner, Mount Uniacke, Nova Scotia, Kanada, bäst i rasen. Bjarni startade i den öppna klassen och slog dessutom tiken THICKETWOOD'S ASTRID för att få sitt slutgiltiga "points[1]" för championatet. Bjarni är den första inom rasen som erhållit kanadensiskt[2] championat (CAN Ch)! Mark Wamback visade hunden till championatet.

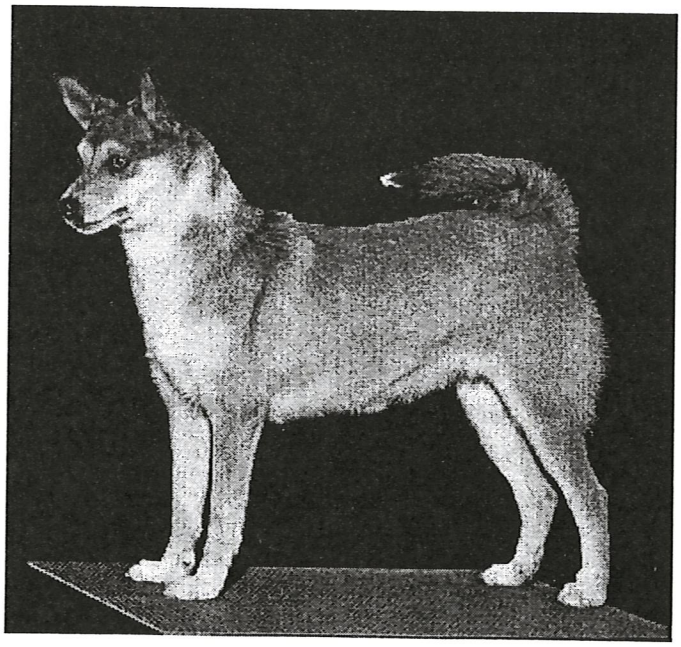
Påföljande dag gjorde Bjarni historia igen, då han vann över tre champions och blev GRUPP FYRA i en mycket tuff "HOUND GROUP" bestående av 10 raser.

Bjarni är efter PRAIRIE GOLD DAKOTA och undan BONNIE of RETERRA(från USA) och är uppfödd av Nonda Wright, Oregon, USA. Bjarni har även "points" för att få ett ARBA championat[3].

Bjarni ställdes ut den 7 juni på SPECIALS ONLY CLASS och blev BIR över två tikar, TRILIUM THICKETWOOD GYDA och VICTORIA'S PENNY. Dagen efter blev Penny BIR över de två andra.

NORWEGIAN LUNDEHUND NATIONAL SPECIALTY

Specialutställning för Lundehundar i USA hålls på ARBA SHOW i Seattle, staten Washington, USA, 26-27/6-97.

Champion
Kjaerlig Aller Morgen
"Ginger"
vinner "Best Puppy
in Sweepstakes"
specialen på Windy
City Classics, 1995, USA
äg. Debbie G. Morris, USA

---

[1] I USA och Kanada har man ett system med "points" i stället för certifikat. För att bli champion krävs ett antal så kallade "major points", dvs hunden måste ha slagit ett antal konkurrenter i rasen på utställningen.

[2] Lundehunden hör i Kanada till den kanadensiska kennelklubben och erhåller "points" för kanadensiskt championat.

[3] ARBA championat: I USA hör lundehunden ej under the American Kennel Club och kan inte bli amerikansk champion, utan till American Rare Breed Association (ARBA). ARBA arrangerar utställningar för raser som ej hör till AKC, därav titeln ARBA Champion.

Sveriges äldsta lundehund??

Öland 10-6-97

Hej!

Mitt namn är Lars Modéen. "Cecar" har just fyllt 15 år (den 23/5) och lilla "Kaisa" 1 år den 24/5. Alla mår bra, även "Donny" som fyller 14 år i september, inklusive husse förstås.

Äntligen har vi fått sommar här efter en rekordkall vår på Öland, men regnfattigt så gräsmattorna börjar bli gula på sina håll (mina speciellt). Alla härnere är förvånade hur pigg "Cecar" är. Han är lite hängig då han just fått medicin för en infektion han fått, men annars pigg trots det. Vi har resonerat om inte "Cecar" är den äldsta nu levande lundehunden?

Håller hans hälsa kan han kanske bli också 16 år, peppar, peppar.... Detta var en hälsning från oss här på Öland.

Lars Modéen

Skriv in till oss på redaktionen och berätta om du känner till någon lundehund som blivit lika gammal eller äldre!!!!

NÅGRA TANKAR KRING UTFODRING AV LUNDEHUNDAR

av Mary Kvarnström

Jag är relativt ny som innehavare av lunnehundar, men har upplevt dem under många år. Efter att ha ägt tre Grand Danois från tre olika uppfödare och med höftledsdysplasi i linjerna bakom och mina tre "doggar" friröntgade, så tror jag starkt på att utfodring har en stor påverkan på hur hunden mår och utvecklas. Alla tre uppfödare hade något olika rekommendationer om utfodring, men grundtanken var densamma och jag följde dem till punkt och pricka. Dessutom har jag på nära håll upplevt min systers första lundehund, som insjuknade akut i lundehundsyndromet och dog, trots veterinärvård, inom loppet av några timmar. Det var en tragisk upplevelse.

Jag utfordrar mina lundehundar med ett glutenfritt torrfoder - EUKANUBA. Nu ger jag dock Premium som innehåller mera protein, men kommer att gå över till Regular med lägre proteinhalt, när mina hundar blir litet äldre.

Hundarnas pälsar är glansiga och svansen buskig. Även när de fäller ser pälsen inte så "skabbig" ut och ny päls kommer snabbt.

Smörgåsar gjorda på bröd och kakor bakade på bl.a. vetemjöl är starkt bannlysta hos mig, det vet även mina gäster som har lärt sig att ta med "lundehundgodis". Det finns glutenfritt bröd i vanliga matvaruaffärer som kanske kostar några kronor eller en tia mera om man inte har tid att baka själv. Det finns fina recept på bröd och kakor som man kan baka på potatismjöl och majsmjöl. Gott blir det också! Vankas det pannkakor i huset så får lundehundarna sina egna gjorda på majsmjöl.

Visst händer det att hundarna får i sig något som innehåller gluten, de stjäl som korpar (ibland kanske mattes smörgåstallrik är för nära bordskanten) och de går som dammsugare ute i skogen.

Det är kanske en liten del av lundehundarna som utvecklar lundehundsyndromet och insjuknar, MEN VARFÖR CHANSA?

Det skulle vara trevligt om ni skriver och berättar om era egna erfarenheter.

LUNDEHUNDENS TEMPERAMENT - En personlig betraktelse

av Monika Jansson

* Vad står det i rasstandarden om lundehundens temperament?

Vaksam, energisk och livlig - slut citat

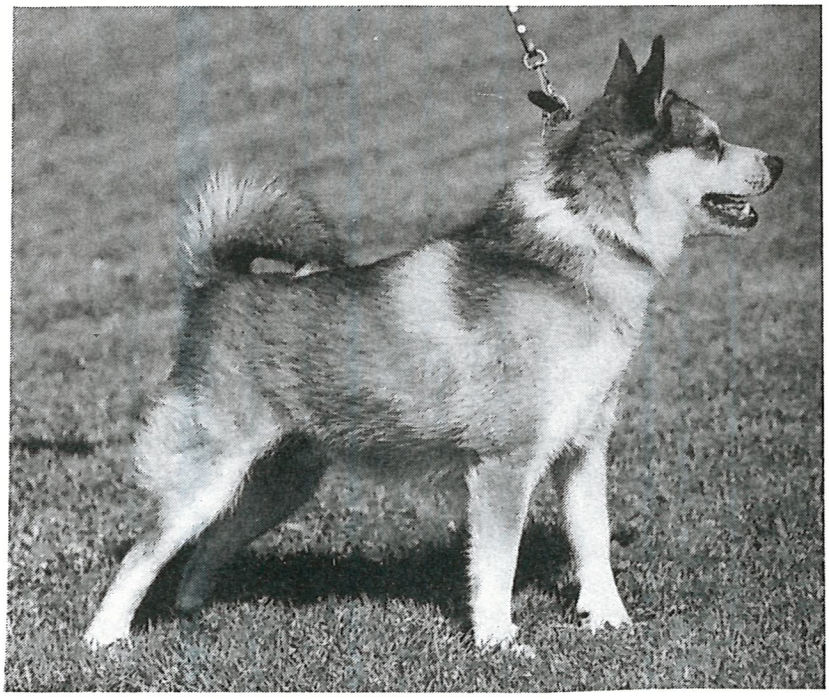
* Vad användes lundehunden till?

Att leta upp, apportera och lämna av lunnefågel till sin förare.

* Vad krävdes av lundehunden för att klara av detta?

En liten och mycket vig hund klättrade på de branta, oländiga klipporna för att hämta lunnefågel till sin förare.

Med döden i vitögat varje dag, tog de sig fram mycket säkert och stadigt. I mycket lugn takt, för den som överilade sig och tappade fotfästet, förlorade även livet i de hårda bränningarna i havet nedanför, om de inte redan hade slagit i klippan.

Sedan krävdes mod och dådkraft för att våga ta lunnefågeln. Näbbarna är mycket kraftiga och lunnefågeln kan nypas hårt.

Att därefter ta sig tillbaks ut genom hålorna balanserande på den yttersta klippkanten bärande en lunnefågel i munnen var säkert ingen sinekur. Men oförtröttligt jobbade de på till glädje för sin ägare.

Men lundehunden var säkert också en uppskattad gårdshund, som varnade vid varje fara. Kanske att de t.o.m värmde husbondens säng om natten. Varma och goa är de ju sannerligen.

* Hur är lundehunden idag?

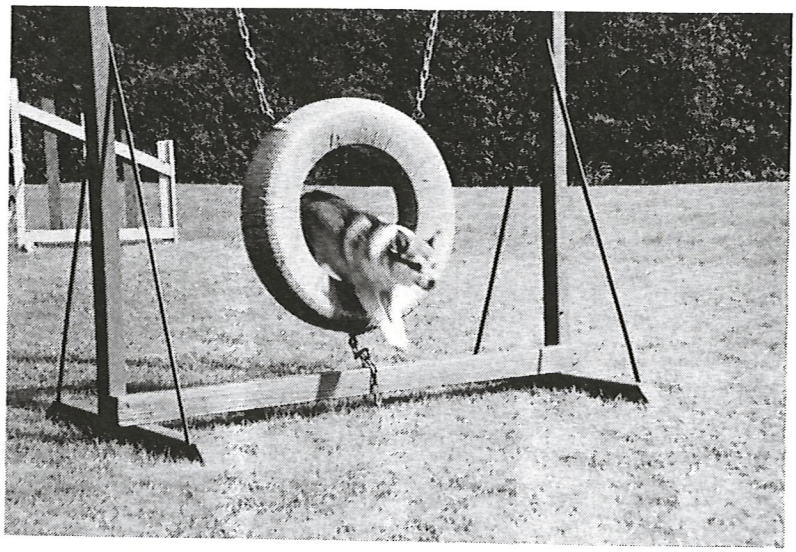
Enligt mitt förmenande som rasstandarden säger: Vaksam, energisk och livlig.

Vaksam stämmer i allra högsta grad på lundehunden. Ingenting undgår en lundehund. Främmande människor och hundar möts med att skällande springa emot dem. Genom

nutidsmänniskor. Men lundehunden fäller ut alla 4 landningsställen om man försöker stressa på den när den bara ville "titta" lite. Får den några ögonblick på sig så är den redo att fortsätta.

Lundehunden behöver få en mycket nära relation till sin ägare, både för att rätt utveckla sin personlighet, men viktigast av allt: För att bli en glad, harmonisk och hel lundehund.

De blir helt enkelt olycklig, lite osäker på vem den tillhör, en flockhund utan identitet, om den inte får etablera ett partnerskap med sin ägare.

Lundehunden är vaksam, energisk och livlig och därför stressar den lätt upp sig som rastgårdshund. Men får den vara nära sin ägare och följa familjens rytm, blir den en lugn och avstressad sällskapshund.

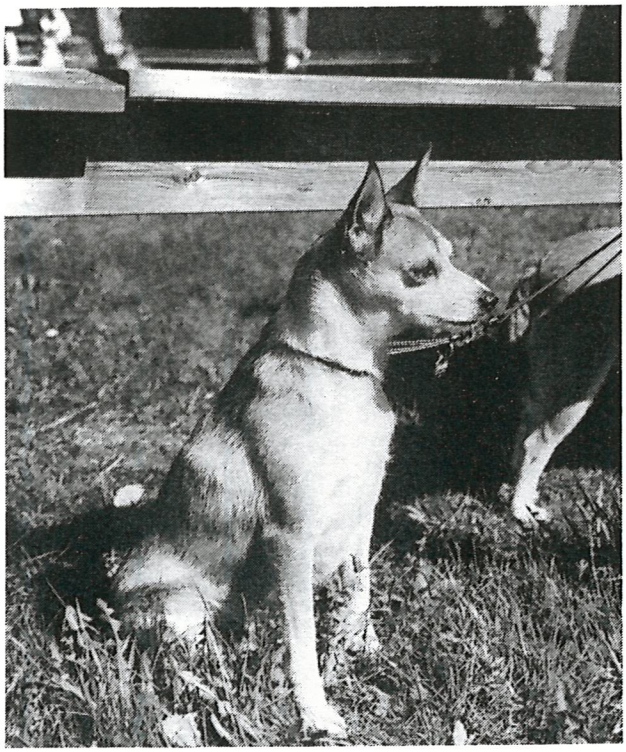
Om jag som ägare respekterar min lundehund och ger den frihet att vara sig själv, då möter den mig med respekt och blir mig fullständigt hängiven för resten av sitt liv.

Jag upplever lundehunden som en utomordentligt bra sällskapshund. Stadig och orädd, bra med barn, stressar inte upp sig för småsaker, följsam men ändå självständig, nyfiken och pigg på aktiviteter. Men behöver inte en massa sysselsättning för att trivas, bara den får vara med när familjen gör något. Kelig och trogen. Ja, en bättre kamrat kan man inte ha.

direktattack skall främlingarna skrämmas på flykten. Så mycket mod i en så liten hund! Om främlingen inte flyr ändras snabbt strategin. För att vara så dumdristig att man går till direkt attack och biter främlingen är inte lundehundens stil, skälla går bra, att försöka skrämmas går bra, men blir främlingen kvar får man ta kontakt med densamme. Hur man tar kontakt ändras från fall till fall och är självklart även avhängigt av var man befinner sig.

Lundehunden är dessutom mycket snabb på att muta in sitt revir. Det krävs bara att man sätter sig ner 5 min på en stubbe i skogen, så är det lundehundens nya revir. Och inkräktare skall således skrämmas bort. En intressant detalj är att ifall jag står och pratar med en annan hundägare på min promenad så ingår även dessa nya bekanta i flocken/reviret och allt är frid och fröjd. Men när vi har talat färdigt och våra nya bekanta går, då någonstans passerar de en osynlig revirgräns och då varnar mina lundehundar igen, de är återigen inkräktare. Men vänder våra nya bekanta och kommer tillbaka så kollas de av på nytt och därefter har de fått nytt godkännande. Reviret bevakas noggrant.

Lundehunden är till sitt väsen vänlig och lätt att komma till tals med. Främlingar som kommer på besök i vårt hem, möts självklart av skall, men så fort de har kommit innanför dörren så viftas det på svansen och det är jättekul. Vänligt intresserad, nyfiken på alla nykomlingar, så upplever jag lundehunden.

Orädd och förnuftig möter den all nya intryck, men viktigt att komma ihåg är att aldrig stressa på lundehunden, när den vill ha tid att titta och ta in en ny situation. Det kan vara så banalt som en plötslig färgskiftning på tågperrongen, att hoppa in i en ny bil etc. En lundehund vill instinktivt kolla av det okända innan de ger sig ut på det. Ingen lundehund är så dum att den äventyrar sitt liv genom att bara kliva ut i det okända. Det kan ju vara klippväggen som tar slut och endast evigheten som möter den om den inte ser upp. Urgamla överlevnadsstrategier som ibland kanske uppfattas som konstigt av oss urbaniserade

Ur Svenska Kennelklubbens Tidskrift Häfte I År 1899

Foxterrier med räfungar.

Det var sistlidne vår. Min man kände sig helt tillfredsställd i det stolta medvetandet att, som han trodde, ingen enda räfkull skulle finnas på hans jagtmarker. Hans skogvaktare Ekholm hade egnat en hel veckas arbete att söka igenom alla gamla räfgryt - utan att finna någon lya bebodd. Ty lika roligt, som min man finner det är att få in räf från annat håll om hösten till mål för sin favoritjagt - lika strängt håller han alltid på, att så vidt möjligt är förhindra ett räfpar reda sig ett bo på hans marker, då han har stor erfarenhet utaf, hvilken afsevärd skada, som tillfogas det nyttiga vilda i den trakt, der provianteringen till en räf-familj ostördt får ega rum.

Således, han trodde sig icke ega någon räfkull alls och jag tror nästan, att han knappt väntat, att det skulle lyckats honom så bra göra rent hus på räf, helst som han i medio af april sett spår efter en, hvilken han nu trodde var en gammal ungkarl, som kommit på "öfverblifna kartan".

Då under Pingstdagarne min man fick besök af sina kusiner, grefarne L., beslöto herrarne en dag, att de skulle låta några pojkar, anförda af Ekholm klappa igenom en skogsås, der de hoppades, att den ensamma räfven skulle hålla till. Mycket riktigt, en räf sköts, jägarhornet ljöd så gladt "alls todt" och jägarne samlades att tömma glädjebägaren och beundra bytet, men bra öfverraskade tror jag de blefvo, att finna räfven vara en präktig mamma med helt säkert en bra nog stor kull ungar.

Jägarne hafva sagt mig, att "deras ömma hjertan svedo" vid tanken på, att den skjutna räfhonans ungar kanske skulle komma att få svälta ihjäl - om det ej lyckades dem att finna lyan. Denna tanke var ju mycket vacker, och som min erfarenhet är,att jägare oftast - ja, hvarför icke ALLTID hafva hjertat på rätta stället - har jag ju inget skäl att betvifla detsamma. De närmaste räfgryten undersöktes derföre och det dröjde icke länge förrän Ekholm fann ungarna, hvilka voro helt små - (cirka 14 da 'r gamla) och af vilka han lyckades fånga en lefvande, medan de andra icke alls vågade sig fram utan kröpo så långt in, som möjligt i lyan.

Bud kom nu hem efter min foxterrier Peggy och fast hon sjelf hade 3 små valpar lemnade hon dock dem - viss att de voro i godt förvar och följde med förtjusning Ekholm till räfgrytet, der alla herrarna väntade henne med otålighet. - Vi damer följde också med för att åse räfungarnes fångande. - Peggy rusade genast in i lyan och utkom straxt med en räfunge i gapet, hvilken var biten till döds. På nytt kröp hon in för att snart åter komma ut med ännu en unge - äfven den död. Peggy störtade visserligen åter tillbaka in i lyan men trots långvarigt arbete dernere kom hon upp helt snopen utan någon räfunge. Som herrarne voro öfvertygade om, att flera ungar borde finnas qvar dernere, och Peggy allt fortfarande var mycket intresserad ovh villigt åter kröp in och arbetade lifligt i lyan, så söktes genom att taga bort några större stenar hjelpa henne, men arbetet blef fruktlöst och ansågs, att de ungar, som voro qvar, krupit in i någon så trång sidogång under stenarna, att ej Peggy kunde komma åt dedm. Ekholm fick derför order att stanna qvar vid lyan och vi andra gingo hem med Peggy. Ekholm hade blifvit tillsagd, att, sedan allt var tyst och lugnt, han skulle sätta sig alldelse på sidan om hufvudingången till lyan och söka härma en mindre hunds eller räfs gnällande läte. Denna metod lyckades så utmärkt, att Ekholm efter några timmar lyckades med händerna fånga de tre öfriga ungarna,som han medförde hem lefvande. - Då vi förut fått en unge, så hade vi nu fyra stycken lefvande små näpna ungar, hvilka vi tyckte synd att slå ihjäl och som vi alla damer förklarade dem "förtjusande söta", fingo de också lefva. Men huru uppföda dem? De voro för små att sjelfva vilja dricka mjölk ur ett fat och att mata dem med sked skulle också blifvit allt för besvärligt - då det ju var 4 stycken.

Derför beslöts ett experiment, som ju var ganska grymt mot Peggy, men vi hoppades att hennes sorg ej skulle blifva så djup - helst hon för 2 fick 4 i ersättning. - Ja, 2 af hennes valpar förpassades till de sälla jaktmarkerna - hon egde ju dock en qvar och så fick hon dessa 4 moderlösa små, som voro bra hungriga. Med stort misstroende tog hon emot dem - nosade oupphörligt på dem - men tyckte nog synd om dem, så hon lät dem gerna rikeligen förse sig af hennes öfverflöd. Men, då vi märkte att räfungarna dock behandlades styfmoderligt - emot hennes egen lilla valp, som alltid tycktes hafva företrädet, och enär hon om nätterna icke ville hafva räfungarne i sin korg - utan alltid lyfte dem utanför -, skaffade vi räfungarna en egen sofplats. Om dagarna fingo de dock gerna vara hos henne. -

Räfungarna växte till,fingo allt mera räffysionomi och Peggy började hafva riktigt roligt med dem ute på gården, der de lekte och rasade. Hennes egen valp var ännu för tjock och lunsig och jag fruktar, att om ej räfungarna skiljts från henne, hennes kärlek till dem blifvit starkare än till egna barnet, ty man märkte tydligen, att hon vid jemförelsen funno dem vigare och muntrare än hennes eget lilla "glupande begär", som mest ville äta och sofva.

Tre af räfungarne sändes till England och den fjerde hamnade på en herregård här i Södermanland, der den behandlades, såsom en sällskapshund och äfven uppfyllde alla anspråk, som ställes på en dylik. Den löd bra - var alltid mycket proper - blef mycket god vän med alla hundarne, tyckte om att kammas och tvättas - sof helst i soffhörnen på en mjuk kudde, gjorde visserligen litet odygd på blomster-rabatterna, hvilka hon ibland omplanterade efter sin smak samt schasade hönsen, men var afhållen af sin husbonde och saknades mycket, när hon i höstas plötsligen afled - troligen till följd af förfinade lefnadsvanor, hvilka kanske ej voro så passande för fröken Mickelina.
Edeby i December 1898.

Anna v. E.

LUNDEGODIS

1 bit halvfryst lever

Skär den halvfrysta levern i lagom godisbitar. Inte för stora, då blir dom jobbiga att tugga. Det är lättare att skära levern när den är halvfryst.

Bred ut bitarna på en plåt, använd bakplåtspapper. Sätt in plåten i ugnen i 75 - 100 grader i ca 3 - 4 timmar. Rör om då och då. Låt svalna. Förvara torrt, då håller det länge.

Garanterat torrt och klibbfritt att ha i fickan på promenad, eller i utställningsringen. Perfekt hundgodis, mycket gott tycker hundarna.

EN HUNDUTSTÄLLARES STANDARD

Helhetsintryck: Den idealiska handlern uppför sig som en sällskapshund, har egenskaper som jakthunden, beslutsamhet som en terrier, utseende som en knähund och spänstighet som en blandras.

Huvud: Alla former tillåtna men får inte bäras böjt, skall ha inbyggd data för bedömning av domaren. Näspartiet kan vara mycket variabelt.

Ögon: En aning skelande, det ena riktat mot hunden och det andra mot domaren.

Mun: Fritt val, men nödvändigt för bortförklaringar av dåliga placeringar.

Armar: Muskulösa, ska kunna bära burar, väskor, stolar, bord, barn och hundar.

Rygg: För ägare av större raser ska ryggen vara mycket stark. För mindre raser föredras en mycket böjlig rygg.

Knä: Ett på varje ben, helst med små märken av sten som uppstått vid mycket knäliggande.

Fötter: Mycket viktigt. Det ska stå i förbindelse med mycket starka ben, gamla exemplar har ofta plattfötter på grund av mycket springande.

Kön: Båda könen är tillåtna men för det mesta är det en fördel att ha det motsatta könet på domaren.

Färg: Nästan alla färger och färgkombinationer är tillåtna, dock inte svartsjukans gröna färg, inte heller galenskapens röda. Dessa två färger är diskvalificerande.

Taget från Azmirs hundsida på webben

Kontrollera tassarna ofta och stanna direkt om ni upptäcker skador eller om hunden haltar. Håll koll på hundens humör och **allmänkondition** eftersom en sjuk eller skadad hund ju måste bäras och detta kan vara knepigt om ni har långt till bebodda trakter.

Mygg och knott var ett problem som gick att åtgärda genom myggspray. Hundarna tycker inte om detta och se till att dom inte får spray i ögonen eller näsan. Mina hundar var mest ansatta på undersidan av kroppen

Tänk på andra varelser i naturen. Lundehundar, åtminstone mina, jagar med förtjusning lämlar och marklevande fåglar. Ren brydde sig dock inte mina hundar om, mer än att de gick en liten omväg runt.

Djupsnö är ju, givetvis, ett problem för så här små hundar, och jag skulle inte välja att gå ut i markerna på någon långtur under vintern om det ligger snö.

Tänk också på att det råder **hundförbud** i vissa områden bl a i nationalparkerna häruppe i norr. Kontakta alltid turistinformationen angående detta annars kanske ni får vända innan ni börjat.

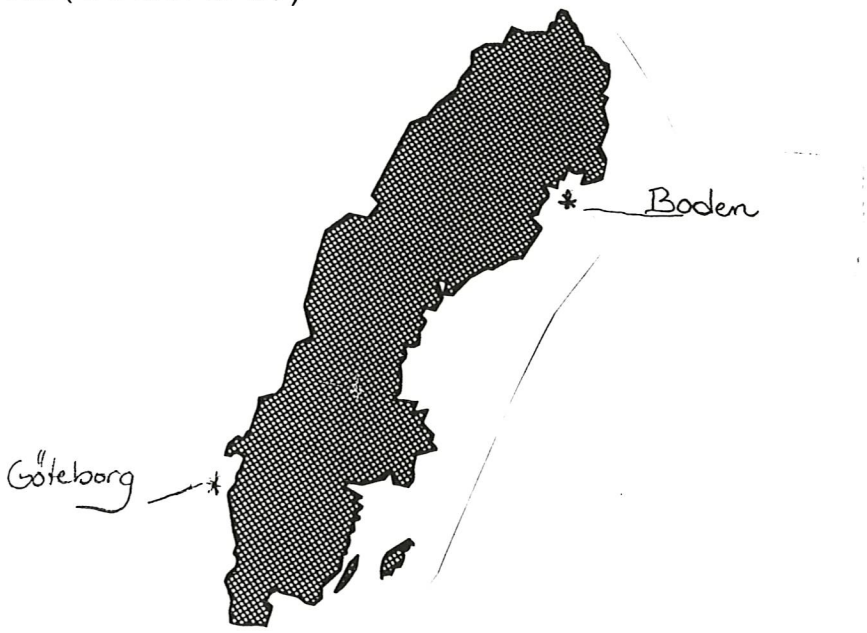
TILL SIST:

Har ni några frågor eller synpunkter om allt detta så ring mig. Jag har jobbat i fjällen häruppe i tre år nu och har även sedan tidigare erfarenhet av skog och mark. Jag kan kanske ge en del hjälp vad gäller leder, platser, utrustning, säkerhet, plan-ering mm.

Eftersom jag flyger polishelikoptern i norr har jag nu haft förmånen att få jobba i den vackraste delen av Sverige. Det vore synd om ni som har möjlighet missade denna storslagna och mäktiga natur. Om som ni förstått är det ingen ursäkt att ni har en liten hund. **Lundehunden klarar fjällen minst lika bra som ni.**

Vi hörs !!

Tord Andersson
Telefon: 031-654 602 (fr o m 97-07-01)

LUNDEHUNDENS FRAMTID I FINLAND

Diskussionstillfälle

Nurmo 9.3.1997

Närvarande: Raili Bloigu, Oili och Markku Hannula, Helena Koskentalo
Pekka Sihto och Pia Leppäsalo.

Till ordförande valdes Raili Bloigu.

Till sekreterarposten valdes Helena Koskentalo. Sekreteraren överlämnar PM:et till de närvarande samt till Janet Tervashonka.

Mötesdeltagarna fick hälsningar av Janet Tervashonka, som tyvärr inte kunde delta. Hon föreslog att lundehundsägare skall samlas nästa sommar på "läger" i Kangasniemi. Vanliga lundehundsägare skulle på detta sätt få en chans att träffa varandra. Idén fastslogs vara bra. Janet kanske kunde ordna med förberedelserna.

En annan hälsning till finska lundehundsuppfödare har kommit från Chr. Lang från Norge. Han tillönskar uppfödarna framgång. Han rådde att undvika släktavel, eftersom rasen inte tål detta samt uppmanar att fästa större uppmärksamhet vid hundarnas temperament.

Det blev stor diskussion om Lundehundsyndromet. Det konstaterades att sjukdomen förekommer något i alla våra linjer. Det är svårt att gallra bort avelsmaterial som är benägen att insjukna i IL, eftersom sjukdomen vanligen utbryter så sent att hundarna redan har använts i avel. Det är ingen hjälp att ta blodprov, då en hund med onormala blodvärden kan vara kliniskt frisk hela livet och en hund med normala blodvärden idag kan insjukna imorgon. Möjligheterna att behandla sjukdomen är dock goda.

Stressfaktorernas betydelse som utlösare för sjukdomen är stora. Rasen är benägen att lätt bli stressad, så IL kan bekämpas genom att till avelsmaterial välja individer med bra temperament. Dessa individer har även hög stresströskel.

En annan lösning är att till avel använda äldre (6-8 åringar) hanar som har varit friska.

Den finländska lundehundsstammen är idag exteriört förstklassig. Inom aveln måste större vikt sättas på bra fysisk och psykisk hälsa.

Uppfödarna har varit flitiga under de senaste åren. Varje år har det fötts 10-20 valpar. Problemet är att de hundar som använts inom aveln representerar bara ett par olika linjer. Nytt blod behövs hela tiden. Till ett par tikar har danska Lundestuens hanar använts. Trots att de exteriöra resultaten inte precis har motsvarat förväntningarna, har den finska lundehundsstammen förhoppningsvis fått nya gener.

Avelsarbetets framtidsutsikter

Fortsatta importer behövs i allra högsta grad. Danmark erbjuder i detta nu ingenting av betydelse. Avelsarbetet i Sverige har de senaste åren varit mycket liten och deras linjer är mycket liknande våra egna, så lämpliga importer är svåra att finna från Sverige. Våra blickar riktas alltså mot Norge.

Raili Bloigu planerar att importera en tik från Norge. I juli anordnas en sammankomst och specialutställning på Väröy/Lofoten och R. Bloigu har för avsikt att resa dit. Där hoppas hon kunna knyta kontakter med passande uppfödare.

Vi behöver uttryckligen obesläktade norska importer. Det är viktigt att utreda importhundarnas bakgrund och det är inte lönt att köpa en hund man inte har sett, eftersom det även kommit avelsodugliga individer från Norge. Nya uppfödare som i synnerhet är intresserade av importer borde stöttas på alla möjliga sätt. Pia Leppäsalo har en god helhetsbild av det finska lundehundssläktet. Hennes sakkunskap kan användas i planeringsstadiet av importen. Som kontaktperson kunde man gott använda till exempel Siv Kvarnström från Sverige som känner väl till de norska lundehundsstammarna och även en del norska lundehundsägare. Hon pratar även finska.

Vi rör oss hela tiden som på ett knivblad inom aveln. Det lönar sig att komma ihåg att vi alltid kan använda oss av raskorsningar för att komma ifrån avelsarbetets återvändsgränd. Genom raskorsningar kunde vi öka rasens livskraft. Genom tillbakakorsningar returneras "renrasigheten" efter fyra generationer (för korsningsgenerationer borde ett F-register grundas). Norrbottenspets kunde vara en lämplig korsningsras. Den har, såsom många andra arktiska spetshundsraser, samma förfäder som lundehunden. Fotografier tagna på Lofoten ännu på 1940-talet visar norrbottenspetslika, resliga, vitdominerade lundehundsindivider med ringlad svans.

Hunduppfödningen i kontinentala Europa är känsloladdad, till följd att bara tala om raskorsningar anses vara allmänt "helgerån". I lundehundens fall bestämmer säkert norrmännen om eventuella raskorsningar skall ske. Trots att vi i Finland behändigt skulle komma framåt genom noga övervägda raskorsningar, tillåter norrmännen knappast detta inom närmaste årtionden. Alltså måste vi uppoffra våra tillgångar genom en fortsatt importering av avelsmaterial.

VAERÖY TRÄFFEN

Jag tror inte det har undgått någon lundehundsentusiast att Norska Lundehunds Klubben arrangerar en träff på Vaeröy den 5 - 8 juli 1997. I samband med denna hålls rasutställningen lördagen den 5 juli på Vaeröy. Utställningen i Bärum, utanför Oslo, som brukar hållas i september arrangeras inte detta år, utan igen 1998.

Domare är Eivind Mjaerum, relativt ny på vår ras, men en erfaren domare och uppfödare sedan många år. Eivind Mjaerum och fru föder upp (har fött upp) golden retriever och samojed med kennelnamnet Mjaerumhögdas, nu även shiba och akita.

FÄSTINGAR - ETT ÅTERKOMMANDE GISSEL

Vanlig fästing förekommer ute i naturen och är mest aktiv från våren till hösten. Den trivs bäst i varm, fuktig miljö, på grässtrån, i busksnår o.dyl.

Undersök hundens päls dagligen. Låt inte fästingen sitta kvar tills den sugit blod. Ta bort den omedelbart med hjälp av en fästingplockare eller pincett. Kläm inte på bakkroppen. Det är viktigt att hela fästingen avlägsnas - kontrollera att även huvudet har avlägsnats. Använd inte matolja, fett, fotogen eller aceton. För att undvika sårbulor kan man rengöra bettstället med en bomullspinne indränkt med 100%-ig Australiensisk Tea Tree Oil (fås från Naturapoteket).

Det värsta med fästingar är att de kan överföra infektioner till hunden. Dessa sjukdomar kan visa sig från några veckor upp till flera månader efter fästingbettet:

- BORRELIOS är vanligast. Symptom: Feber, trötthet, håglöshet och ledsmärtor.

- EHRLICHIOS. Symptom: Kraftigt nedsatt allmäntillstånd, feber, slöhet, aptitlöshet och hälta. Även diarré, kräkningar och blödningar förekommer ibland.

Uppsök alltid veterinär om hundens allmäntillstånd blir kraftigt försämrat under fästingsäsongen. Genom ett blodprov kan sjukdomen konstateras och en antibiotika-behandling snarast sättas in.

Det finns dock olika förebyggande medel tillgängliga:

- EXSPOT VET (receptbelagt hos veterinären) är ett medel man droppar mellan hundens skulderblad och ger ett effektivt skydd i ett par månader. Får ej användas om det finns katter i hushållet.

- FRONTLINE sprayas på pälsen och ger ett bra skydd i ett par månader.

- FÄSTINGHALSBAND är ett örthalsband med eteriska oljor vilket används förutom det vanliga halsbandet. Örthalsbandets oljor förflyttas över till hundens päls och håller parasiter på avstånd. Verkningstid: 2 - 3 månader efter att förpackningen öppnats.

- "HOP OFF" är ett medel man lägger i fodret och det baseras på vitaminer och örter. Förutom skydd mot fästingar får hunden i sig vitaminer som bl.a. resulterar i glansig päls.

ARNE SILVERBIELKES FÄSTINGMEDEL

Recept: Koka upp en halv påse timjan i en liter vatten och låt det dra tills det har svalnat. Pressa en citron i detta och sila av det väl genom en duk eller liknande. Häll vätskan i en sprejflaska och spreja hunden bakom öron, under hakan, på och mellan benen, samt över och under svansen. Spreja hunden varje morgon innan första morgonpromenaden. Det är absolut giftfritt!

Saxat från Brukspatronen

SOL OCH VÄRME!

Djurskyddslagen säger att hunden inte får ha det varmare än 30 grader. Tänk på detta om du lämnar din hund i bilen. Det man även bör beakta är att solen flyttar på sig. Så om du har ställt bilen i skuggan, kan den snart stå i solen.

Det kan tyckas vara en onödig varning detta med bil, hund och sol. Ändå dör varje år hundar av värmeslag!!!

Trots att lagen säger max 30 grader, så mår hunden inte bra ens vid den temperaturen. Köp en termometer och placera den vid t ex askkoppen, och kontrollera vid solsken, soldis och molnigt väder, så kan jag lova dig att du blir rejält överraskad över hur HETT det kan bli.

Lämnar du ändå hunden i bilen, så tänk på att veva ner alla rutorna, och du som har grindar, kan öppna backluckan också. Skall du ut och handla, mår hunden bättre av att vara hemma.

Glöm inte att ha vatten med dig, som hunden har fri tillgång till. Men observera att om det blir för varmt, så orkar din hund kanske inte att dricka.

Du kan dessutom lägga in frysta kylelement med ett örngott runt, där hunden ligger, då kan den få lite svalka av dessa. Kylelement kan du enkelt tillverka själv, ta en tom PET-flaska eller annan plastflaska, fyll den med vatten till 3/4 delar. Frys in flaskan, sedan är ditt kylelement klart. Vid längre vistelse i bilen, byter du ut kylelementen då och då. Extra kylelement förvarar du ju i din kylväska.

Det brukar vara svårt att få sin hund att dricka tillräckligt under varma dagar, speciellt vid färd i bilen. TIPS: Ge den några dl filmjölk innan du startar. Det brukar slinka ner fint.

Skön Sommar

Finn lunnefåglarna

Hur många lunnefåglar finns det i tidningen? De kan finnas var som helst och de kan se ut på lite olika vis. När du har räknat dem alla, ta ett vykort, skriv antalet + ditt namn och din adress och skicka det till:

Monika Jansson, Dyvingegränd 3II, 163 63 Spånga.

Ange också om du vill ha 2 st dekaler eller 1 st streamer eller 1 st keps. De tre första rätta svaren får pris.

Lycka till!

Annonsera i Lundehunden

Helsida	**120:- inkl. 1 foto**
Halvsida	**100:- - " -**
Extra foto	**50:-**

Lundeshopen

Runda dekaler m logon	**10:-/st**
Streamer med text	**20.-/st**
Keps, blå med vit logo	**60:-/st**

Medlemsavgiften 1997

Helbetalande	**130:-/år**
Familjemedlem	**50:-/år**

Postgiro:	92 22 57-1
Norskt postgiro:	0806-1900390

Urklippet är från 1939 / Nr 4 av tidningen HUNDVÄRLDEN tidskrift för hundsport och hundägare

Norsk Kennelklubs populäre sekreterare Birger Berggrav visar här några typiska exemplar av den nästan utdöda »Lundehunden», vilken sedan urminnes tider i Nordnorge använts vid jakt på lunnefågeln.

»Lundehunden» är av spetstyp, mycket liten och finbyggd. Den väger som fullvuxen endast c:a 6 kg. Fotot har vänligen insänts av kapten Ragnar Sissener, Oslo.

